

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121227489
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6121227489.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: Mgr. Jozef Mačej a sudkýň: JUDr. Katarína Slováčková a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, Bratislava - mestská časť Dúbravka, proti žalovanému: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C., o zaplatenie 3.807,03 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 20Csp/31/2021-132 zo dňa 16.2.2022 vo výrokoch II., III., takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku II. vo veci samej a vo výroku III. o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. nepribral do konania osobitný subjekt - VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962, výrokom II. žalobu zamietol a výrokom III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 488, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 565, § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, Čl. 17 Civilného sporového poriadku.

Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.8.2017 zistil, že ju uzavreli strany konania, žalobca na strane veriteľa a žalovaný na strane dlžníka, pričom jej predmetom je poskytnutie úveru vo výške 3.800 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal spolu s úrokom vo výške 1.168 eur vrátiť v 36 mesačných splátkach po 138 eur, počnúc dňom 25.9.2017. Úrok bol 18,33%, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 19,95%, termín konečnej splatnosti dňa 25.8.2020. Z Predžalobnej výzvy zo dňa 13.1.2021 vyplynulo, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 7.493,82 eur, ktorá predstavuje nesplatenú istinu, úrok, zmluvnú pokutu, úroky z omeškania a náhradu trov právneho zastúpenia. Z Výzvy na úhradu zo dňa 2.1.2018 súd prvej inštancie zistil, že žalobca oznámil žalovanému, že neuhradil štyri po sebe idúce splátky a následkom uvedeného stratil výhodu splátok a dlh sa stal splatným naraz. Z listu - Varovanie zo dňa 11.12.2017 vyplynulo, že žalobca upozornil žalovaného, že neuhradil tri splátky

úveru a súčasne ho upozornil, že po uplynutí troch mesiacov od splatnosti prvej omeškanej splátky, uplatní svoje právo úver jednorazovo zosplatniť.

Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že mal za preukázané poskytnutie spotrebiteľského úveru žalobcom žalovanému. Žalobca upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 11.12.2017, pričom je nepochybné, že zosplatnenie, ku ktorému došlo listom zo dňa 2.1.2018 nastalo pre nezaplatenie prvej z troch po sebe idúcich splátok, ktorých splatnosť predchádzala výzve zo dňa 11.12.2017, teda v poradí hneď prvej splátky, ktorej splatnosť nastala dňa 25.9.2017. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), teda tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba v danom prípade uplynula dňa 25.9.2020. Žaloba bola podaná na súd dňa 21.1.2021. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol v celom rozsahu.

Súd prvej inštancie žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže bol v konaní pasívny a zo spisu nevyplýva, že by mu trovy vznikli.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku II. vo veci samej a vo výroku III. o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca (posúdiac odvolanie podľa obsahu v zmysle § 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku) z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Žalobca v odvolaní uviedol, že v zmluve žalovaný vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalovaný navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu zmluvy o úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Žalovaný si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. S ohľadom na ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s ohľadom na premlčanie nároku súd návrh na vydanie platobného rozkazu odmietol. Uznesenie je tak vadné po stránke nedostatočného a nesprávneho zistenia skutkového stavu veci, ako aj čo do právneho posúdenia veci. Je nepochybné, že žalobca si svoj nárok uplatnil na Okresnom súde Banská Bystrica v rámci zachovania trojročnej premlčacej doby. Počítanie premlčacej doby čo do celého zosplatneného dlhu od prvej omeškanej splátky je zjavne nesprávne, pretože toto omeškanie samé osebe predsa nevedie k zosplatneniu dlhu. Zosplatnenie dlhu je dané až omeškaním so zaplatením štvrtej splátky. Ak teda súd odvíjal počiatok premlčacej doby od splatnosti prvej splátky, posúdil vec právne nesprávne. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 Civilného

sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Už právoplatným výrokom I. preskúmaného rozsudku (§ 367 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku) súd prvej inštancie nepribral do konania osobitný subjekt - VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal zamietajúci výrok vo veci samej a výrok o náhrade trov konania rozsudku súdu prvej inštancie.

Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3.807,03 eur s príslušenstvom. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne žalobu pre premlčanie práva zamietol.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodných pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením preskúmaného rozsudku v napadnutých výrokoch, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v napadnutých výrokoch. Odvolací súd s prihliadnutím na uplatnenú odvolaciu argumentáciu nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo od právnych záverov súdu prvej inštancie dotknutých odvolaním odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozsudku dopĺňa iba nasledovné:

Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku.

Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku totiž možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Žalobca vo vzťahu k vadám v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie namietal, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynul súhlas žalovaného s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, že žalovaný nebol žiadnym spôsobom k podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického a fyzického nátlaku, že žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere potvrdil svojim podpisom. Uvedené odvolacie námietky žalobcu sú úplne irelevantné z hľadiska dôvodov zamietnutia žaloby, pretože v dôvodoch preskúmaného rozsudku sa takéto závery nenachádzajú. Tieto odvolacie

námietky uvádzané žalobcom nekorešpondujú s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu zamietol, keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby pre premlčanie práva nezaložil na týchto záveroch.

Ani ďalšia odvolacia námietka žalobcu, že súd odmietol návrh na vydanie platobného rozkazu, nie je dôvodná. Z obsahu spisu jednoznačne vyplynulo, že Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 23.2.2021 platobný rozkaz sp. zn. 15Up/101/2021, ktorý platobný rozkaz bol advokátke žalobcu doručený dňa 24.2.2021, pričom následne bola vec listom zo dňa 6.5.2021 postúpená Okresnému súdu Piešťany na jej prejednanie, ktoré oznámenie o postúpení bolo tiež zaslané advokátke žalobcu. Táto odvolacia námietka žalobcu rovnako nekorešponduje s postupom súdu prvej inštancie vo veci.

Podstatou odvolacej argumentácie žalobcu a jedinou relevantnou námietkou bolo, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby, keď odvíjal počiatok premlčacej doby od splatnosti prvej splátky. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, žalobca spája počiatok plynutia premlčacej doby s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru (v prejednávanej veci dňa 2.1.2018) majúc za to, že k zosplateniu dochádza automaticky.

Predmetom sporu tak ostala otázka posúdenia začatia plynutia premlčacej doby vzhľadom na splátku, pre ktorú bolo vyhlásené zosplatenie úveru. Rozhodnutie o tom, kedy a ako veriteľ využije svoje oprávnenie vyzvať dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky, je v dispozičnej autonómii veriteľa. Toto oprávnenie veriteľ ani nie je povinný využiť a k zosplateniu spotrebiteľského úveru pristúpiť nemusí. Ak sa tak však rozhodne, musí postupovať v zmysle Občianskeho zákonníka, ktorý pomerne podrobne upravuje postup, akým je možné docieľiť zosplatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka rešpektuje zásadu zmluvnej voľnosti občianskoprávných vzťahov, ktorá umožňuje, aby sa zmluvné strany dohodli aj na splnení dlhu plnením v splátkach. Zákon stanovuje, kedy v prípade dohody o plnení v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok a to tak, že jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne (premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivej splátky). Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka treba vykladať i vo väzbe na právne dôsledky uvedené v ustanovení § 565 v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré obmedzuje veriteľa v práve požadovať splnenie celého dlhu.

Občiansky zákonník tak upravuje začiatok premlčacej doby v ustanovení § 103 nielen všeobecne v situácii, kedy je plnenie dohodnuté v splátkach (§ 103, prvá veta Občianskeho zákonníka), ale konkrétne špecifikuje určuje začiatok plynutia premlčacej doby v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka (§ 103, druhá veta Občianskeho zákonníka). K predčasnému zosplatneniu však nedochádza automaticky, ako sa to snaží navodiť žalobca v odvolaní, ale na základe úkonu veriteľa, nakoľko predčasné zosplatnenie celého úveru nie je povinnosťou, ale právom veriteľa, pričom veriteľ toto právo môže využiť za dodržania podmienok upravených v zákone. Žalobca nebol povinný pristúpiť k zosplatneniu celého úveru, ak však k tomuto zosplatneniu pristúpil, z ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Rovnakým spôsobom bola riešená táto problematika aj napr. v rozhodnutiach Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/176/2017 z 26.3.2018, sp. zn. 24Co/214/2019 z 20.5.2020, sp. zn. 25CoCsp/27/2021 z 13.10.2021, sp. zn. 26CoCsp/4/2022 z 12.10.2022, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/48/2021 z 27.10.2021, sp. zn. 27CoCsp/27/2021 z 29.6.2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 z 18.10.2018, sp. zn. 41Co/42/2019 z 26.6.2019, sp. zn. 13CoCsp/11/2021 z 31.8.2021, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/65/2019 z 19.6.2019, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/234/2019 z 15.12.2020, na ktoré rozhodnutia odvolací súd rovnako poukazuje a stotožňuje sa s ich závermi ohľadom začatia plynutia premlčacej doby. Odvolacia argumentácia žalobcu v tomto smere je neopodstatnená a zjavne len účelová, v snahe vyhnúť sa negatívnym následkom aplikácie ustanovení § 101, § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka o premlčaní nároku.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým vyhodnotil uplatnený nárok žalobcu za premlčaný, je za tohto stavu veci správne. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že i v prípade začiatku plynutia premlčacej doby od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňa 2.1.2018, ako to žiadal žalobca v odvolaní, by bola žaloba podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby dňa 2.1.2021, keďže žaloba bola podaná na súd až dňa 21.12.2021.

Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Ako už bolo uvedené vyššie, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu prvej inštancie na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalobca nepredostrel relevantný argument majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol pre neho prívodiť priaznivejšie rozhodnutie.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku uvádzané žalobcom nie sú naplnené.

Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú

jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku vo veci samej podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správny potvrdil (vrátane rovnako správneho o výroku o náhrade trov konania, ktorý inak odvolaním ani spochybnený nebol a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a contrario Civilného sporového poriadku tak, že plne úspešnému žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúceho procesnú ekonomiu, keďže rozhodovanie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku najskôr o nároku na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, že žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného sporového konania.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).